

Ljstetbanen, og jeg skal derfor forsøge ved denne Leilighed at fatte mig saa kort som muligt, hvad jeg tror særlig denne Gang at kunne gjøre, da en stor Del af det, jeg ønskede at udtale, allerede er udtalt af det ærede Medlem for Densle Amts 1ste Valgkreds (G. Koch). Jeg er enig med ham i de fleste af de Betragtninger, han har gjort gjældende vedrørende denne Sag i sin Aftindelig-
 lighed, og jeg tror ligeledes, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra ham vedrørende det Baneforslag, der særlig interesserede mig, nemlig Struer-Ljstetbanen, ere i det Hele saa korrekte, at jeg næsten ganske kan henholde mig til ham. Jeg antager derhos, at hans Udtalelser herom dog ville have nogen Betydning i dette Ljng, da han jo formentlig, som aldeles ikke hjemme-
 hørende i Sylland, maa med Hensyn til sine Udtalelser om ydste Forhold kunne gjøre Regning paa; at der tillægges hans Ord en ikke ringe Vægt, da han ialtfald ikke kan siges paa nogen-
 somhelst Maade at være hildet i et lokalt Syn paa de derhenhørende Forhold. Jeg skal med Hensyn til, hvad der ibrigt er fremkommet fra ærede Talere her i Salen, gjøre nogle enkelte Bemærkninger, før jeg vender mig til de Betragtninger, selve Lovforslaget har fremkaldt hos mig. Forsaavidt det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) udtalte sig angaaende den Jernbanelinie, som jeg ogsaa vil gjøre til Genstand for nogle Betragtninger, maa jeg tilføje, at det var med en vis Forbauselse, at jeg hørte hans Udtalelse. Det ærede Medlem har nemlig selv i 1874—75 været Medlem af det Udvalg, der behandlede de da foreliggende Baneforslag; han har oven i Kjøbet været Formand for dette Udvalg, og man skulde som Følge deraf tro, at det maatte staa i det Mindste det ærede Medlem af Udvalget nogen-
 lunde klart, hvad der forelaa som Resultat af Udvalgets Arbejde; men det forekommer mig rigtigt, at den Fremstilling, det ærede Medlem gav af Resultatet af Udvalgets Arbejde, var meget langt fra at være korrekt. Det ærede Medlem udtalte f. Ex, at man dengang var enig om at sætte Skive-Glyngøebanen i Stedet for Thybanen. Dette var just det ærede Medlems Udtryk. Derfor det ærede Medlem vil gjøre sig den Meilighed at gjennemlase blot den Betek-
 ning, som dengang afgaves, og de Udtalelser, som den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Pederfen), fremkom med her i Ljngtet ved anden Behandling, ikke at tale om Ministerens Udtalelser, vil det ærede Medlem jo kunne se, at det tværtimod fra alle Sider, ogsaa fra Udvalgets, særligt fra Ordførers Side blev udtalt, at man aldeles ikke satte Skive-Glyngøebanen istedetfor Ljstetbanen (Høgsbro: So!); nei, det gjorde man ikke! man sagde, at da Thybanen ikke kunde fremmes i denne Samling af Hensyn til Oddefunds-

maalet, som jeg forresten siden skal komme tilbage til, var man villig til at gaa ind paa at fremme en anden Jernbanefag, som allerede i nogen Tid havde ligget i Ministeriet og ventet paa at komme her ind i Ljngtet. Men, som sagt, det blev udtrykkeligt udtalt, saaledes f. Ex, ogsaa af det daværende ærede Medlem for Morsø (Schjerring) ved Sagens 2den Behandling, at den Omstændighed, at der kom en Bane fra Skive til Glyngøe ind i Lovforslaget, aldeles ikke maatte betragtes som Noget, der kunde staa eller overflødiggjøre Thybanen, og aldeles ikke skulde lægge denne nogen-
 somhelst Hindring i Veien. (Udbrud af Høgsbro) Ja, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds ryster paa Hovedet, men hvis det ærede Medlem vil se efter i de daværende Forhandlinger, vil det ærede Medlem se, at dette forhold holder sig rigtigt. Man mente, at man — saaledes var Indenrigsministerens Opfattelse, da han fremkom med Forslaget om Glyngøe-Banen — kunde gaa ind paa en Bane fra Skive til Glyngøe, men uden at den i mindste Maade skulde siges at træde istedetfor Thybanen, som derved saavel efter hans Opfattelse som efter, hvad Udvalgets Ordfører udtalte her i Salen, blev ladet aldeles uberørt. Smidlertid, vil det ærede Medlem ikke tro mig, kan jeg ikke gjøre Andet end henvise ham til Rigsdagsstiven og de Forhandlinger, som da bleve førte, saa vil han se, at det forholder sig rigtigt. Dernæst kom det ærede Medlem til at udtale sig om Oddefund. Der skal jeg ikke negte, at jeg noget kom til at tænke paa den Historie, man har om Drengen, til hvem der blev sagt, at hvis han lod Hatten ligge fik han Brygl, og tog han den op, fik han ogsaa Brygl. Det forekommer mig rigtigt, at vi ere komne noget ind paa denne Vej, idet Ministeren nu skal høre inde, fordi Oddefunds-spørgsmaalet ikke foreslaas løst netop nu, medens vi tidligere, naar Spørgsmaalet har ligget for, have været i den uheldige Situation ikke at kunne faae Banespørgsmaalet fremmet, fordi Oddefunds-spørgsmaalet var berørt af dette Banespørgsmaal. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, hvorledes de Forhandlinger, der fandt Sted i December 1874 og optog 2 Uger, væsentlig gik ud paa, at det da foreliggende Lovforslag om en privat Bane med Statsstilbud, ført fra Struer over Oddefund til Ljstet, formentlig ikke egnede sig til at fremmes, fordi Oddefund-spørgsmaalet laa derimellem, og fordi den daværende Indenrigsminister (Lobiesen) havde blandet Spørgsmaalet om Rysfikningen og derunder tillige Spørgsmaalet om en fast Forbindelse over Oddefund med ind deri og paa saadan Maade, af selve Baneforslaget ikke blev vel modtaget.

Det var dette, som dengang udtaltes af Lovforslagets Modstandere heri Salen, og Udvalgets